Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вбдъ ч. 8 улица Чарнецкого.

Редакція ул. Францишканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франковані.

Рекламаціи неопечатани вольни бдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвской“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року 60 к.
мѣсячно . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поединоке число 3 кр.

Ч. 190.	Нинѣ: Завтра:	гр. к.	Вартоломея Андріяна	рим. к.	Захарія Реґіны	Второкъ 25 серпня (6 вересня) 1892.	Всхôдъ сонця 5 г. 27 м.; заходъ 6 г. 29 м. Баром. 762 терм. + 25 5° + 12 0°	Рôкъ II.

Приготовленя до Сойму.

Вже за кôлька днѣвъ, бо въ пятницю сего тыждня, збирає ся Соймъ краєвый на засѣданя, а приготовленя до нихъ суть вже въ повнôмъ ходѣ. Дотеперь бувъ звычай, що Выдѣлъ краєвый чотирнацять днѣвъ напередъ передъ зôбранємъ ся Сойму, розсылавъ посламъ всѣ друки, котрî мали бути предложенî на порядку дневнôмъ першого засѣданя. Симъ разомъ мусѣвъ Выдѣлъ краєвый вôдступити вôдъ сего звычаю, разъ длятого, що о скликаню Сойму довѣдавъ ся офіціяльно ажь 26 серпня, а вôдтакъ, що на найблизшôй сесіи не думає предкладати важнѣйшихъ справозданъ зъ выимкою буджету, наконець и задля того, що задля короткого часу, якій дѣлить насъ вôдъ Сойму, выславанî почтою друки могли бы легко не дôйти до адресатôвъ, тымъ бôльше, що дуже богато пословъ перебуває теперь на водахъ чи то въ краю, чи поза его границями. Всѣ отже предложеня Выдѣлу краєвого будуть на 48 годинъ передъ вôдкрытємъ Сойму зложенî въ канцеляріи соймовôй, де ихъ пп. послы будуть могли собѣ вôдобрати. О скôлько доси стало звѣстно, то порядокъ дневный першого засѣданя есть такій:

I. Вôдкрытє Сойму дня 9 с. м. о 12 год. въ полудне.

II. Перше читанє слѣдуючихъ предложенъ Выдѣлу краєвого: 1. Справозданє Выдѣлу краєвого о буджетѣ краєвôмъ на 1893 р. Справоздавець п. Романовичь. — 2. Справозданє Выдѣлу краєвого въ справѣ прелімінарѣвъ фондôвъ индемнізаційныхъ. Справоздавець п. Романовичь. — 3. Справозданє Выдѣлу краєвого зъ внесенємъ на вôдписанє громадѣ Богородчанъ залеглостей зъ титулу престацій на платнѣ учителѣвъ въ сумѣ 1.609 зр. $35^1/_2$ кр. Справоздавець пос. Хамецъ. — 4. Справозданє Выдѣлу краєвого зъ проектомъ закона о перенесеню мѣсцевости Махлинець зъ округа репрезентаціѣ въ Жидачевѣ. Справоздавець дръ Савчакъ. — 5. Справозданє Выдѣлу краєвого зъ проектомъ закона о перенесеню мѣсцевостей Домажиръ, Зелôвъ и Жорниска зъ округа репрезентаціѣ повѣтовои у Львовѣ до округа репрезентаціѣ повѣтовои въ Городку. Справоздавець дръ Савчакъ. — 7. Справозданє Выдѣлу краєвого зъ внесенємъ о удѣленє правительству мнѣня що до перенесеня громады и обшару дворского Повода зъ округа суду повѣтового въ Сѣнявѣ до округа суду повѣтового въ Ярославѣ. Справоздавець дръ Савчакъ. — 8. Справозданє Выдѣлу краєвого зъ внесенємъ о ухваленє реляціѣ до правительства въ справѣ установленя Трибуналу першои инстанціѣ зъ осѣдкомъ въ Чортковѣ и осьми судôвъ повѣтовыхъ, що до котрыхъ Соймъ вже попередно удѣливъ правительству своєѣ опиніѣ. Справоздавець дръ Савчакъ. — 9. Справозданє Выдѣлу краєвого що до реформы поступованя судового въ справахъ неспôрныхъ. Справоздавець дръ Савчакъ.

Слѣдуючого дня, т. є. 10 с. м. мôгъ бы Соймъ приступити до выбору комісій, буджетовои и другихъ, потрѣбныхъ до залагодженя предложенъ Выдѣлу краєвого, а вôдтакъ нарады Сойму для браку матеріялу були бы имовѣрно перерванî на часъ що найменше осьми днѣвъ. Зъ тои перервы могли бы скористати комісіѣ, особливо буджетова. котра могла бы выготовити справозданє о буджетѣ краєвôмъ.

Вôдъ дня 20 вересня бôльше менше могли бы вôдбувати ся засѣданя безъ перервы, на котрыхъ залагоджено бы буджетъ краєвый и иншî предложеня Выдѣлу краєвого, а вôдтакъ була бы сесія соймова имовѣрно вôдрочена, а не закрыта.

Зъ того вже, що пороблено до теперь до засѣданъ соймовыхъ, видко, що безосновною єсть вѣсть, яка удержуєсь вже вôдъ кôлькохъ днѣвъ, бутьто бы Выдѣлъ краєвый старавъ ся о то, щобы сесію соймову вôдкликано. Ба, що бôльше здаєсь, що ще на сѣй сесіи прийде на порядокъ дневный справа управильненя фінансôвъ краєвыхъ.

Якъ звѣстно поручивъ Соймъ на послѣднôй сесіи Выдѣлови краєвому, щобы на найблизшôй сесіи предложивъ проектъ такои операціѣ фінансовои, котра бы дала можнôсть покрывати недобôръ фондôвъ краєвыхъ черезъ довшій рядъ лѣтъ безъ дальшого пôдвысшуваня додаткôвъ до податкôвъ и безъ затяганя щорôчныхъ позычокъ.

По скликано на 9 с. м. сесіѣ соймовои — пише вчерашный Dzien. Pol. — здавало ся въ першôй хвили, що Выдѣлъ краєвый не буде въ силѣ въ такъ короткôмъ часѣ залагодити студій, веденыхъ на бôльшî розмѣры надъ справою тревалого управильненя фінансôвъ краєвыхъ. Выдѣлъ краєвый намѣрявъ первѣстно представити сю справу Соймови ажь на слѣдуючôй маючôй въ грудни бути скликанôй сесіи соймовôй. Однакожь завдяки неутомимымъ трудамъ шефа фінансового департаменту Выдѣлу краєвого п. Романовича справа управильненя фінансôвъ поступила въ послѣднихъ дняхъ такъ далеко на передъ, що пôсля всякои имовѣрности Выдѣлъ краєвый буде въ силѣ предложити вже на надходячôй сесіи Соймови конкретнî внесеня въ сѣй справѣ.

Въ послѣднихъ трохъ дняхъ — каже згадана ґазета дальше — вôдбувають ся що дня безъ перервы нарады въ Выдѣлѣ краєвôмъ

3

ВОРОЖБА.

Оповѣданє Маврикія Йокая.

(Дальше.)

Про той вызовъ довѣдавъ ся и король, котрый нѣкого не спинювавъ, коли хто хотѣвъ обстати за своєю честію. Але король Людвикъ хотѣвъ знати, за що Валтазаръ розгнѣвавъ ся и хоче бити ся зô своимъ суперникомъ на смерть и житє.

Тому панъ Валтазаръ мусѣвъ розповѣсти все, чому хоче Енріка вызвати до борбы.

— Вôнъ мене дуже образивъ.

— Чимъ? — спытавъ король.

— Вôнъ казавъ, що я просивъ его сестру о ленту на игры лицарскî.

— И се образа?

— А вжежь, бо то неправда.

— А коли се неправда, то не є и образа. Розважь лише, що саме єсть образою.

— Я вже розважавъ. Але тутъ не розходить ся, якъ вôнъ мене образивъ, лише передъ кимъ.

— Отже передъ кимъ образивъ вôнъ тебе?

Панъ Валтазаръ махнувъ головою; вôнъ волѣвъ бы бувъ, якъ бы Єго Величество не бувъ на се цѣкавый, але вкôнци мусѣвъ признати ся.

— Передъ моєю сестрою Оленою.

— А-а, такъ оно! усмѣхнувъ ся король. — Отже иди домôвь, мôй сыну; а мы вже полагодимо сю справу.

Обохъ батькôвъ задержавъ король у себе. Тому що Валтазаръ уже вышшовъ, то Дорія гнѣвно зачавъ:

— Мôй сынъ зъ розуму зôйшовъ.

— Твôй сынъ любить Олену — вôдповѣвъ король усмѣхаючись — и найлѣпше зробишь, коли ихъ обоє чимъ скорше повѣнчаєшь.

По розвазѣ зô своими лицарями тои справы, выдано таке рѣшенє для однои и другои стороны:

„Лицарь Валтазаръ Дорія чує ся ображенымъ словами лицаря Енріка Чефрані, мовь бы то вôнъ бажавъ вôдъ панны Пелінелѣ Чефрані ленты до шпады, котру носить ся поверхъ збруѣ, а котра була любои краски тои дамы. Коли Енріко Чефрані того не сказавъ, тогды Валтазаръ Дорія образивъ панну Пелінелю Чефрані неоправданымъ посудомъ. Зваживши тоє, що обѣ стороны и образили себе и чують ся ображеними, выдає ся таке рѣшенє:

„Межи обома лицарями має вôдбути ся борба въ двôйку.

А що причина того спору зовсѣмъ не така важна, щобы дôйшло ажь до проливу крови, то суперники не смѣють бороти ся нѣ колючимъ, нѣ рубаючимъ, нѣ розбиваючимъ оружємъ, лише оба мають явити ся на мѣсци борбы безъ нѣякои збруѣ, а кождому зъ нихъ дасть окличникъ — мѣшокъ.

Котрый скорше сховає другого въ мѣшокъ, той може суперника привести передъ ображену панну и не скорше выпустити его зъ мѣшка, поки не признасть ся до неправды и не перепросить ображеныхъ“.

Таке рѣшенє выдавъ король зô своими лицарями. .

Борба на мѣшки то була знана и звычайна гра лицарска на италійскôмъ дворѣ и єѣ такъ само высоко ставили, якъ всяку иншу борбу, въ котрôй суперники острыми мечами смерть собѣ заподѣювали; одна борба не була мудрѣйша вôдъ другои.

И ось одного дня вôдбула ся тая дивна борба передъ цѣлымъ дворомъ и зôбранымъ народомъ.

Оба борцѣ явили ся безъ нѣякого оружія на мѣсци борбы, безъ острогôвъ и шеломôвъ. Тамъ обшукано ихъ, чи котрый не скрывъ при собѣ якого ножа або що, чимъ мôгъ бы зранити суперника, а вôдтакъ оба дôстали по одному мôцному, грубому мѣшку.

Валтазаръ Дорія кинувъ свôй мѣшокъ на землю. Оденъ мѣшокъ выстане. Вôнъ схо

въ сеѝ справѣ, а нинѣ або завтра западе остаточне рѣшене, яку треба буде предприняти операцію фінансову, котра бы дала Соймови можность черезъ рядъ слѣдуючихъ лѣтъ ажь до повного сконченя обовязкôвъ, що тяжать на краю зъ титулу угоды индемнізацийнои, покрывати що року доходы безъ дальшого пôдвисшуваня додаткôвъ и безъ затяганя щорôчныхъ позычокъ емісійныхъ.

„Дѣло" и єго поступоване въ справахъ краєвыхъ.

Въ послѣднихъ дняхъ выступило „Дѣло" зъ политичными артикулами, писаными хиба въ приступѣ злого гумору, бо арґументы, якѝ въ нихъ наводять ся, могли бы лишь доказувати нетерпеливôсть и незрѣлôсть политичну. Що такими артикулами може „Дѣло" больше зашкодити якъ помогти справѣ, котрои бере ся боронити, се рѣчь зовсѣмъ ясна, бо єсть то лишь вода на млинъ тыхъ, котрымъ якъ разъ таке поступоване „Дѣла" на руку. И щожь оно осягнуло своимъ выступленємъ? Ото хиба лишь то, що „Гал. Русь" накликує вже теперь до складаня мандатôвъ и розпускає вѣсти, котрѝ зовсѣмъ суть неоправданѝ. Єсьмо уповажненѝ рѣшучо и катеґорично заявити, що о уступленю Є. Експ п. Намѣстника не було и нема бесѣды и що вѣсть пущена „Гал. Русею" єсть зовсѣмъ безосновна. Маємо надѣю, що „Дѣло" само незадовго переконає ся о шкôдливости свого дотеперѣшного поступованя и змѣнить єго въ трактованю справъ краєвыхъ, котрымъ инакше хиба лишь шкодити може.

Перегляд політичный.

Є. Вел. Цѣсарь позволивъ установити другу звычайну катедру загальнои исторіѣ при львôвскôмъ университетѣ. Професоръ, котрый займе ту катедру, має выкладати въ рускôмъ языцѣ и увзглядняти особливо исторію всхôдной Европы.

Зъ Праги доносять, що три послы засѣдаючѝ въ соймѣ зъ титулу фідеікомісôвъ и сѣмъ пословъ соймовыхъ зъ бôльшои посѣлости зложили мандаты. Выборы на ихъ мѣсце розписанѝ на день 29 с. м.

Въ окрузѣ сторожинецкôмъ на Буковинѣ вôдбуде ся дня 20 с. м. выборъ посла до буковиньского сойму на мѣсце помершого пос. Юрія Фльондора.

Въ петербургскихъ кругахъ политичныхъ уважають за рѣчь певну, що міністеръ Ґірсъ, котрый перебуває теперь за границею, не верне вже на свое становище міністра справъ заграничныхъ.

Царска родина вернула оногды зъ Фінляндіѣ до Петергофу.

Зъ Бѣлграду доносять, що въ касѣ фонду диспозицийного найдено квіты, зъ котрыхъ выходить, що редакторъ выходячого въ Загребѣ „Србобрана" Найо Йовановичь дôставъ вôдъ сербскихъ радикалôвъ 20.000 франкôвъ на свое выдавництво.

Въ Лісбонѣ зробили вчера робôтники позостаючѝ безъ роботы велику демонстрацію передъ будынкомъ міністерства робôтъ публичныхъ. Ажь поліція мусѣла робити порядокъ, але здаєсь, що на тыхъ розрухахъ ще не скôнчило ся.

Новинки.

Львôвъ дня 5 вересня.

— **Въ Порохнику**, въ повѣтѣ ярославскôмъ, вôдбули ся выборы до Рады громадскои. Рухъ бувъ незвычайно великій, выборцѣ зойшли ся такъ численно, що ще нѣколи не було тôлько голосуючихъ, якъ теперь. До рады увôйшло 7 Полякôвъ, 6 Русинôвъ и 5 жидôвъ.

— **Краєва Дирекція скарбу** ухвалила вже рѣшучо отворити повѣтову дирекціо скарбу въ Жовквѣ. Въ тôй цѣли зроблено угоду зъ пôдприимцями що до будовы дому на помѣщене всѣлякихъ канцелярій и вôддѣлу сторожѣ скарбовои.

— **Въ заведеню дѣвочôмъ при монастыри СС. Василіянокъ въ Яворовѣ** зачинає ся наука ажь 15 вересня задля зловѣщихъ поголосокъ про холеру. Однакъ тому що вѣсти тѝ устають а станъ здоровля въ охрестности добрый, то зарядъ просить родичѣвъ або опѣкунôвъ, котрѝ мають вôддати свои дѣти до заведеня, щобы вже передъ 15-тымъ вересня въ заведеню зъ дочками явили ся.

— **Огнѣ.** Про огонь въ Наварі и надôйшли такѝ близші вѣсти: Огонь выбухъ въ кламѣ жидôвскôмъ и скоро розширивъ ся. Спалили ся двѣ стороны ринку, домы господарскѝ зô всѣмъ збôжемъ и жидôвска школа. Шкода выносить звышь 50.000 зр. Колькадесять родинъ безъ даху и хлѣба, а лише мала частина погорѣльцѣвъ була убезпечена. — Дня 28 м. м. въ Туровцѣ, въ пов. скалатскôмъ, згорѣло 6 загородъ селяньскихъ. Шкоду обчислено на 10.000 зр. Лише оденъ господарь бувъ убезпеченый на 480 зр. Огонь повставъ пôдчасъ вечѣрнѣ. Коли звôнъ задзвонивъ на тревогу, о. Сендецкій вôдвернувъ ся вôдъ престола и казавъ людямъ ити гасити огонь. И такъ дѣвчата и жѣнки въ святочныхъ строяхъ носили воду, а селяне зливали огонь. Однакъ будынки стояли за густо, а спека була така що люде до огню не могли зблизити ся.

— **Самоубійства.** Въ мѣсточку Сморжи коло Сколього живъ богатый господарь, Григорій Романôвъ, що любивъ запивати ся. Въ нетверезôмъ станѣ бивъ вôнъ свою жѣнку такъ, що она вôдъ того и умерла. Романôвъ оженивъ ся въ друге, але не перестававъ запивати ся. Вкôнци продавъ свой маєтокъ, грошѣ позычивъ и самъ думавъ жити зъ процентôвъ. Однакъ потôмъ покаявъ ся и въ розпуцѣ пошовъ въ лѣсъ тай повѣсивъ ся. Тѣло єго найдено ажъ за три тыжднѣ по смерти. — Дня 22 м. м. повѣсивъ ся въ Мохнатôмъ, турчаньского повѣта, одинайцятьлѣтній пастухъ. Причина самоубійства незнана.

— **Выбухъ ґазôвъ.** Въ Дзвинячи коло Солотвины дня 29 м. м. въ однôмъ закопѣ „Спôлки буковиньскои" выбухли ґазы, черезъ що робôтникъ, працюючій въ закопѣ, Антôнъ Мучка згинувъ. Покôйника не выдобули ще дотеперь, бо єго присипала земля, выкидана въ закопу на 13 метрôвъ въ гору. Всѣ руры до провѣтрюваня закопу поломанѝ и погнетенѝ. Пôдчасъ выбуху на поверхни земли було чути великій шумъ, а ґазы выглядали, якъ дымъ, и стôлько було єго, що люде загорѣли. О ратунку годѣ було думати.

— **Вѣстка** про обôкражу касы ощадности въ Косовѣ показала ся неправдивою. Вправдѣ злодѣѣ вынесли до города пôдручну касу, въ котрôй було лише колькаойцять зр., але не могли єѣ розбити, хочь и якъ силували ся.

— **Письменнѝ испыты кваліфікацийнѝ** на учителѣвъ и учительки школъ народныхъ зачнуть ся въ Станіславовѣ въ днемъ 22 вересня с. р. Поданя треба вносити до станіславôвскои комісіи испытовои до дня 15 с. м. Испытъ, на котрôмъ можна буде поправити оденъ предметъ, вôдбуде ся въ Станіславовѣ дня 30 вересня.

— **Наслѣдки спеки.** Вôдъ незвычайнои спеки, яка єсть въ Римѣ, зôйшовъ зъ розуму професоръ россійского языка въ римскôмъ университетѣ, 70-лѣтный старець Любаньскій. Въ нападѣ божевôля ставувъ вôнъ собѣ въ вôкнѣ зъ револьверомъ и зачавъ стрѣляти до перехожихъ поліціянтôвъ, а потôмъ замкнувъ ся у своѣй комнатѣ. Ажь коли вывалено дверѣ, схоплено нещасного старця и вôддано до дому божевôльныхъ.

— **Хитрѝ злодѣѣ.** Минувшого четверга въ полудне инспекторъ краковскои поліціи п. Карчъ зловивъ двохъ жидôвъ, котрѝ єму выдали ся пôдозрѣлыми. Именно шукали они дуже скоро за пôдводою до Королевства

ває свого суперника въ єго власный мѣшокъ, якъ лише буде мôгъ.

Ба, „якъ лише буде мôгъ" — въ тôмъ и вся труднôсть. Бо суперникъ и ростомъ высшій и силою бôльше могучій, а при тôмъ, по живôмъ чоловѣцѣ, та ще и по лицари, въ очахъ стôлько людей, годѣ сподѣвати ся, щобы вôнъ, якъ неживый, давъ на себе затягнути мѣшокъ чи зъ низу чи зъ горы.

До того ще притомнôсть Олены додавала вôдваги и завзятя кождому лицареви, бо оденъ и другій любивъ єѣ.

Коли Чефрані побачивъ, якъ Валтазаръ зъ порожными руками на него йде, зôмнявъ мѣшокъ у правôй руцѣ и сховавъ єго за плечима, а вытягнею лѣвою рукою мавъ замѣръ напасти на суперника.

Чефрані бувъ великій борець на кулаки и вôнъ хотѣвъ нѣ бôльше нѣ менше, лише въ вôдповѣдной хвили ударити Дорію кулакомъ межи очи, такъ щобы єму ажь въ очахъ потемнѣло, а вôдтакъ правою рукою закинути єму чимъ скорше мѣшокъ на голову.

Однакъ Валтазаръ завчасу спостерѣгъ сей єго похвальный замѣръ и якъ лише побачивъ кулакъ Чефраніого передъ своимъ носомъ схопивъ єго наразъ обома руками, скрутивъ єму руку, такъ що той ажь плечима до него обернувъ ся, и въ однôй хвили голова Чефраніого опинила ся въ мѣшку.

Хочь якъ силувавъ ся Чефрані выхопити кулакъ зъ рукъ Доріѣ, хочь якъ лôктями намагавъ та копавъ ногами, то таки не мôгъ уже стягнути мѣшка зъ головы. Вкôнци оба упали на землю и качали ся на нѣй, причôмъ оденъ другого кусавъ и немилосерно бивъ кулаками. Вкôнци борба закôнчилась тымъ, що Валтазаръ сховавъ цѣлого свого суперника ажь по кôстки въ мѣшокъ и на великій смѣхъ всѣхъ очевидцѣвъ звязавъ єму ноги своимъ поясомъ.

Вôдтакъ взявъ мѣшокъ разомъ зъ Чефранімъ на плечѣ и принѣсъ єго передъ Олену.

Ту поставивъ мѣшокъ на ноги, а що не мавъ при собѣ ножа, то зубами розôрвавъ на стôлько єго, що Енріко мôгъ выставити голову.

— А теперь признай ся, що все то неправда, що ты на мене посмѣвъ сказати.

Голова выстаюча зъ мѣшка склонила ся зъ жалемъ впередъ и якъ бы годилась на все.

— Чи перепросишь ты єѣ и мене передъ королемъ и цѣлымъ народомъ?

Лицарь въ мѣшку не вôдзывавъ ся, а коли Дорія торкнувъ єго легко въ плечѣ, мовь бы хотѣвъ єму пригадати, що теперь не пора розважати, замѣтивъ вôнъ, що лицарь стоявъ мовь безъ душѣ. Лице було безкровне, а очи були безъ блеску.

Вôнъ розôрвавъ сейчасъ мѣшокъ на двоє, а Чефрані упавъ на землю, якъ неживый.

Чи вôнъ зôмлѣвъ, чи лише удававъ такъ, чи може незмѣрный соромъ убивъ єго?

Побачивши, що сынъ переможеный, ґрафъ Чефрані сейчасъ вынѣсъ ся, забравши и доньку Пеліпелю зъ собою; а король вôдославъ єму єго сына Енріка, котрый все ще здававъ ся неживымъ. Италійска родина выѣхала ще тои самои ночи, казали, що до Греціѣ. Чи Енріка взяли они мертвого чи живого зъ собою, нѣхто не знавъ. Тай нѣхто не пытавъ ся за тымъ.

Тымчасомъ Баротый и Дорія пôзнали зъ тои пригоды, що зъ дѣтьми нема що довше жартувати, бо они вже и не дѣтьми.

И король сказавъ имъ:

— Повѣнчайте ихъ, чимъ скорше, тымъ лѣпше, бо менѣ той шибай-голова що дня зъѣсть одного лицаря, котрый вôдважить ся глянути на єго любку.

И такъ стало ся. Ще того самого року вôдбуло ся величаве весѣле. Ледви прожили молодята свои медовѝ мѣсяцѣ, а вже король Людвикъ ставъ выбирати ся у Польщу зъ вôйною противъ пôвнôчныхъ народôвъ.

Валтазаръ Дорія мусѣвъ ити зъ королемъ. Єго батько бувъ уже хоровитый и не мôгъ въ зимѣ ити въ походъ; тому сынъ мусѣвъ за него служити вôтчинѣ. Єго тесть, Баротый, що все ще остро державъ ся на сѣдлѣ, товаришивъ єму.

(Дальше буде.)

Польского. По переведенôмъ слѣдствѣ показало ся, що се були два небезпечнѝ злодѣѣ. Оба вертали зъ Америки до Россіи. Однакъ закимъ выѣхали въ Америки, оденъ зъ нихъ, Сруль Тішлеръ оженивъ ся, по кôлькохъ дняхъ покинувъ жѣнку и забравши всѣ єѣ грошѣ утѣкъ до Европы зъ товаришемъ Маєромъ Ґурскимъ. Спôлка тая запôзнала ся на корабли зъ третимъ жидомъ Абусемъ Кишнѣрскимъ зъ кієвскои ґуберніѣ, 28-лѣтнымъ, батькомъ двое дѣтей. Кушнѣрскій вѣзъ зъ собою кôлькасотъ рублѣвъ. Тішлеръ и Ґурскій змѣркували се и тому пильнували добре Кушнѣрского, щобы єго хто иншій не обôкравъ. Зъ Гамбурґа приѣхали они всѣ три до Кракова и замешкали въ однôмъ готели. Ту оба спôльники зачали намавляти Кушнѣрского, котрый перебувъ недугу морску, що для покрѣпленя здоровля повиненъ вôнъ зажити лѣкарство, котре обѣцявъ єму принести Тішлеръ. И справдѣ принѣсъ Тішлеръ зъ аптики — опій. Коли Кушнѣрскій заживъ опію, то спавъ цѣлый день, а тымчасомъ товаришѣ єго забрали єму 919 рублѣвъ, покинули готель и хотѣли утечи за границю. Однакъ замѣсть за границю дôстались оба у вязницю. При ревізіи найдено у нихъ ще й иншѝ скраденѝ рѣчи. А Кушнѣрского вылѣчили лѣкарѣ, бо опій ажь затруѣвъ єго.

— **Тайный шпиталь.** Недавно тому доносили мы въ новинцѣ пôдъ заголовкомъ „И холера на щось придасть ся“, що выкрыли комісіи санітарнѝ въ нагоды холеры въ такихъ мѣстахъ, якъ Вѣдень и Петербургъ. Холера сталась также причиною, що и у насъ у Львовѣ выкрыто одну „спеціальнôсть“. Ото коли комісарь другои дѣльницѣ п. Сонсяда переводивъ ревізію жидôвскихъ домôвъ при улици Рѣзницкôй, выкрывъ тайный шпиталь, котрый удержувавъ у себе якійсь токарь. Въ хвили, коли явивъ ся комісарь, було тамъ дванацять жидкôвъ недужаючихъ на очи. Шѣсть зъ нихъ утекло, а прочихъ переслухавъ комісаръ, щобы вôдтакъ потягнути до одвѣчальности властителя тайного шпиталя. Всѣ недужѝ перебували тамъ въ однôй страшно нехарнôй комнатѣ. Цѣкава рѣчь, хто и якъ лѣчивъ тамъ тыхъ недужихъ?

— **Живцемъ згорѣла.** Въ селѣ Залѣсе, въ Ошмяньскôмъ уѣздѣ въ Россіи кôлькохъ хлопцѣвъ вывело конѣ на нôчь на пасовиско. Мѣжь ними була и дванайцятилѣтна дѣвчина Александра Раданкевичь. Тому що нôчь була холодна, то хлопцѣ розложили огонь и стали грѣти ся. Зближилась до огню и дѣвчина, але въ однôй хвили занялась на нѣй спôдничка и она цѣла станула въ огни. Замѣсть єѣ ратувати, хлопцѣ анѣ зъ мѣсця не рушились, мовь остовпѣли зъ страху. А дѣвчина зъ великимъ крикомъ стала бѣчи, черезъ що огонь ще бôльшавъ. Вôдбѣгши якійсь кусень дороги, зомлѣла, а по кôлькохъ хвиляхъ и вôддала духа Богу.

— **Собачій процесъ.** Се знана рѣчь, що песъ маѣ на то зубы, щобы кусавъ, однакъ песъ, котрый своому ближньому (розумѣє ся, зъ собачого роду) вôдгриває хвôстъ, безъ сумнѣву зле уживає своихъ здоровыхъ зубôвъ. Отже такимъ то злочинникомъ єсть бульдокъ львôвского поручника Ґ., котрый сучцѣ панѣ Т-ои, що мешкає при улици Зиблихевича, вôдкусивъ хвôстъ. Втрата хвоста вже сама собою єсть доймаючою втратою фізичною, а матеріяльною о стôлько, що сучка панѣ панѣ Т-ои носила на вôдкушенôмъ кусни хвоста — вѣнчальный перстень.... Бо треба знати, що панѣ Т-а має и сучку и песика и она ихъ повѣнчала та казала носити вѣнчальнѝ перстенѣ на хвостахъ. Дотеперь ще не знати, що зробивъ широкописскій бульдокъ поручника Ґ. зъ перстенемъ — може ликнувъ єго, може погризъ лише, а потôмъ выплювъ — досить, що золотый перстень пропавъ и панѣ Т-а запôзве поручника Ґ. зъ бульдокомъ передъ судъ. Она пробувала вже въ мирнôй дорозѣ погодити ся зъ поручникомъ, але той наговоривъ ѣй такихъ поганыхъ слôвъ (розумѣє ся, по нѣмецки), якъ „сказила ся баба“, сучку назвавъ „проклятою скотиною“, а свого бульдока копнувъ разъ- другий ногою — и такъ полагодивъ справу. Ну, и готовъ ще выйти зъ того собачій процесъ. Таку історію оповѣдає Kurjer polski.

Зъ судовои салѣ.

Процесъ дра Медвея.

Нинѣ розпочавъ ся передъ судомъ присяжныхъ пôдъ проводомъ радника Спендовского процесъ противъ дра Медвея зъ Моршина. Обжалование вносить заступникъ прокуратора п. Пшилускій, обжалованого боронить дръ Ґрекъ. До процесу завѣзвано 21 свѣдкôвъ. Актъ обжалованя звучить:

Ц. к. Прокураторія обжаловує арештованого у Львовѣ Александра Оскара 2 именъ Медвея, родомъ зô Стопницѣ, лѣтъ 42, р. кат. вѣры, жонатого отця 2 дѣтей, доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ, арендатора и управителя водолѣчничого заведеня въ Моршинѣ, що:

I. въ лютôмъ 1892 р. увѣвъ Иванну зъ Рудковскихъ Бродску, жѣнку Евгенія, Володислава Маріяна 3 именъ Бродского, хочь за єѣ волею але пôдступомъ,

II. вызвавши Бродского на поединокъ забивъ єго дня 4 цвѣтня 1892 р. пістолетомъ, допустивъ ся отже злочину публичного насильства зъ §. 96 и злочину поединку зъ §. 158 зак. кар. пôдпадаючого карѣ зъ §. 161 при примѣненю §§. 34 и 162 зак. кар.

Причины. Дня 4 цвѣтня с. р. погибъ Евгеній, Волод. Мар. Бродскій зъ руки дра Александра Оскара Медвея въ поединку на пістолеты недалеко мѣсточка Бурдужені на сторонѣ румуньскôй. Бувъ то конець любовныхъ вôдносинъ межи Медвеемъ а жѣнкою Бродского, котрѝ дôйшли ажь до того, що вôнъ єѣ увѣвъ, а повстали и розвинули ся середъ слѣдуючихъ обставинъ:

Евгеній Бродскій, властитель Борокъ малыхъ, въ скалатскôмъ повѣтѣ — давнôмъ окрузѣ тернопôльскôмъ, оженивъ ся бувъ въ падолистѣ 1888 р. зъ 27-лѣтною Иванною Рудковскою, донькою ц. к. нотаря въ Вижници на Буковинѣ. Родичѣ єѣ уважають ся за людей богатыхъ але скупыхъ, и не дали донцѣ нѣякого посагу, лишь ренту 500 до 600 зр. рôчно. Бродскѝ жили зъ разу дуже добре зъ собою. Ажь при конци грудня 1891 р. прийшло мѣжь ними зъ незвѣстныхъ причинъ до суперечки, въ котрôй Бродскій побивъ жѣнку. Опôсля однакожь настала мѣжь ними бодай на око згода. Незадовго потôмъ занедужала имъ одна дитина, 2 лѣтный хлопецъ на дифтерію. Бродска завôзвала до помочи свою приятельку и близьку сусѣдку, Иванну зъ Медвеѣвъ Бенедску, сестру обжалованого котра заразъ (10 сѣчня) прибула. Того ще самого дня померла дитина а тымчасомъ занедужала Бенедска и длятого телеґрафовано по єѣ брата дра Медвея въ Моршинѣ, котрый 16 сѣчня приѣхавъ до Бродокъ.

Медвей знавъ ся зъ Бродскимъ ще зъ давнѣйшихъ лѣтъ, бо сходивъ ся зъ нимъ ще яко кавалеръ у своєѣ сестры въ Козинѣ; жѣнки єго доси не знавъ. Медвей перебувъ при недужôй сестрѣ черезъ двѣ недѣлѣ, доки ажь зовсѣмъ не подужала, и поѣхавъ разомъ зъ нею 30 сѣчня до Козины.

Вже тогды змѣркувавъ Бродскій, що єго жѣнка безъ потребы сидить въ комнатѣ Бенедскои, де також бувъ и дръ Медвей, а то єго ще тымъ бôльше немило вражало, бо знавъ Медвея яко чоловѣка легкодушного и люблячого залицяти ся до жѣнокъ. Отже, хочь було постановлено, що Бродскѝ мають вôдвести Бенедску по єѣ подужаню до Козины, то однакожь Бродскій нехотячи очевидно, щобы єго жѣнка позоставала дальше въ тôмъ товариствѣ, змѣнивъ проектъ и вôдкликавъ выѣздъ до Козины. Але Иванна Бродска не хотѣла на то нѣякъ пристати и мимо волѣ чоловѣка поѣхала до Козины зъ Бенедскими и дромъ Медвеемъ.

Бродскій, подражненый єѣ упоромъ, заповѣвъ ѣй, щобы вже не вертала зъ Козины домôвъ, лишь нехай ѣде собѣ до своихъ родичѣвъ до Вижницѣ. Вôдтакъ выславъ за нею одѣжь потрѣбну до подорожи зъ письмомъ, въ котрôмъ поручає ѣй, щобы ѣхала до родичѣвъ и кôнчить словами: „Пращай на завсѣгды — Твôй Евгеній“.

Письмо то сталось причиною, що Бродска розповѣла передъ Бенедскими и Медвеемъ цѣлый рядъ жалѣвъ на чоловѣка. Розповѣла имъ, якъ вôнъ побивъ єѣ пôдчасъ забавы дня 30 грудня и дала зрозумѣти, що подобнѝ випадки бували неразъ и передъ тымъ, та выявила намѣрене не вертати бôльше домôвъ. Тымчасомъ Бродскій опамятавши ся зъ першого гнѣву попросивъ на другій день свого сусѣда Мечислава Яницкого, щобы поѣхавъ до Козины й спонукавъ єго жѣнку вертати домôвъ, або бодай выѣхати заразъ зъ Козины. Яницкій зробивъ такъ, але заставши Бродску дуже розсерджену вдоволивъ ся лишь тымъ, що она обѣцяла выѣхати, пôсля волѣ мужа якъ найскорше зъ Козины до Вижницѣ. Не зробила однакожь такъ, якъ обѣцяла, але перебула ще три днѣ въ Козинѣ и ажь 3 лютого вôдъѣхала до Львова забираючи зъ собою Катерину Прохаску, котру спровадила зъ Борокъ. Вôдъ тои поры зачинають ся межи Бродскою, а дромъ Медвеемъ зовсѣмъ довѣрочнѝ вôдносины, слѣдують тайнѝ сходины, переписка и тревають дальше мимо того, що рôвночасно ведуть ся переговоры угодовѝ межи посварившими ся супругами.

(Дальше буде).

ТЕЛЕГРАМЫ.

Гамбурґъ 5 вересня. Доси було тутъ 5623 выпадкôвъ занедужаня на холеру а 2518 выпадкôвъ смерти. Дня 2 с. м. було о 45 выпадкôвъ занедужаня, а о 12 выпадкôвъ смерти менше, якъ день передъ тымъ.

Петербургъ 5 вересня. Холера появила ся знову въ Кієвѣ. Въ Воронежи занедужує пересѣчно на день по 298 людей а умирає по 198.

Неаполь 5 вересня. Палата при улици Таверне завалила ся; доси выдобуто зъ пôдъ розвалинъ одного трупа и трохъ людей по калѣченыхъ.

Свінемінде 5 вересня. Віце-адміралъ Ґольцъ именованый адміраломъ.

Парижъ 5 вересня. Пошесть була вчера трохи слабша. Въ Руанъ не було анѣ одного выпадку смерти. Въ Гаврѣ було 3 с. м. 36 выпадкôвъ смерти.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

2 вересня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	8·25—8·60	10·25 10 80	10·15 10·75	10·—10 75
Жито	7.50—7·75	8 90 9 20	8 80 9·25	8.25 8·50
Ячмѣнь	6·——6 25	6·——7·25	6·——7 05	6·——7·40
Овесъ	6 60—7·20	6·50—7 15	6·25—7·—	6·70—7·—
Горохъ	6 50 8 50	6·— 7·—	6·— 11·—	6·80 10·—
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	6 — 6 20
Рѣпакъ	9 50 10 —	11·—12.50	10·90 12·40	11·—11·75
Хмель	55·—60 —	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Курєръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·11	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ зъ Пôдв.	3·10	—	10.02	10·52	—	—
(зъ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновець	6·36	—	9 56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6 16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—

Приходять:	Курєръ		Особовый			Мѣшаный
Зъ Кракова	6·01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдзам.	—	2·45	9·17	6·55	—	—
„ (на гол. двор).	—	2·57	9·40	7·21	—	—
„ Черновець	10·09	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	2·35	—
„ Белзця	—	—	4·48	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·32

Часъ львôвскій; рôзниця вôдъ середно-европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстѝ и пôдчеркненѝ мінуты означають часъ нôчный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Кривавецкій

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожь для „Ґазеты Львôвскои“ принимае лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де такожь знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожь для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису выназодця перероблений на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и деликатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôспôвку и надае єму краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, деликатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усороняе веснѣвки, родимѝ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. войсковѝ школы

починае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мін и пр.

Проґрамы даромъ.

Штучнѝ

80

зубы и щоки

пôсля найновѣйшого системму американьского въ каучуку, золотѣ и целюльоідѣ, якъ такожь всякѝ направы зубôвъ и то дешево, вынѣтъ на раты спорудже ателіє дентистично-технічне

Б. БЕРҐЕРА

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 5.
дôмъ Вец. п. Штромеґера.

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, побôльшити єго обємъ а то такъ що до формату якъ и що до змѣсту нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ фінансовѝ и господарскѝ обявы обширно и предметово. Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшѝ. Попри жертвы, якѝ на насъ накладае побôльшене обему, высокôсть предплаты зôстае незмѣнена, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюдненe.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатѝ змѣстомъ числа **1 зр.**

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдробл̂юване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товаровъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ ласôтками, такожь по цукорняхъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера